

Advent - Zoektocht van God. Zoektocht van de mens naar RUIMTE om te leven. Herders op zoek elke avond opnieuw naar een veilige ruimte waar ze de nacht kunnen doorbrengen. Maria en Jozef op zoek van deur tot deur naar een geborgen ruimte waar Gods droom geboren kan worden. Drie wijzen op zoek langs ongekende wegen naar die gezegende ruimte waar God op aarde is gekomen. Mensen van vandaag op zoek in de drukte van deze wereld naar die gastvrije ruimte waar dat alles opnieuw te vinden is. Antoon Vandeputte

ruimte voor barmhartigheid

God komt wonen vlak tegen ons bestaan aan. In een huis van barmhartigheid.

Troost, troost toch mijn Stad, - zegt uw God -, spreek Jeruzalem moed in, roep haar toe dat haar straf tijd voorbij is, dat haar ongerechtigheid vergeven is, dat zij van Gods hand haar zonden dubbel betaald heeft gekregen. Een stem roept: 'Baan de Heer een weg in de steppe, effen voor onze God een heerbaan in de woestijn, elk dal moet gevuld, elke berg en heuvel geslecht worden, alle oneffenheden moeten vlak, de rotsmassa's een vallei worden. En verschijnen zal de glorie des Heren en alle vlees zal daarvan getuige zijn: de mond des Heren heeft het gezegd!' Beklim de hoogste berg, gij Sion, vreugdebode, verhef krachtig uw stem, Jeruzalem, vreugdegezant: verkondig het luide, ken geen vrees, roep tot de steden van Juda: 'Uw God is op komst! Zie, God de Heer komt met kracht, zijn arm voert de heerschappij; zijn loon komt met Hem mee, zijn beloning gaat voor Hem uit. Als een herder zal Hij zijn schapen weiden, in zijn armen ze samenbrengen, de lammeren dragen tegen zijn boezem, de schapen met zachte hand geleiden.'

Tweede Adventszondag – Jes. 40, 1-5, 9-11

Het beloofde land en de weg er naar toe is voor iedereen toegankelijk – ook voor mensen die fouten maken. Gods barmhartigheid is immers altijd groter. Hij wil niets liever dan dat we gelukkig zijn, dat we allemaal gelukkig zijn. Zijn barmhartigheid nodigt ons uit om zelf barmhartig te zijn. Om als een herder te zijn die met 'zachte hand' mensen samenbrengt. Een herder die bijzonder zorg draagt voor de kleinen en de zwaksten. Welzijnszorg roept al meer dan 50 jaar op tot deze herderlijke, solidaire zorg. Deze advent vraagt ze aandacht te geven aan de woonsituatie van kwetsbare mensen. Ze hebben onze solidariteit nodig, onze zachte kracht. In woorden, maar meer nog in daden. Zo handelen betekent voor allen dat beloofde land dichterbij brengen, de weg effenen opdat het zou kunnen komen.

Welzijnszorg

actualisering

De strijd tegen armoede winnen we samen. Nancy vertelt over haar strijd, die vooral te maken heeft met een tekort aan inkomen.

<https://www.youtube.com/watch?v=GZSf6K6OKWs>

Barmhartig

Het is een wat ouderwets woord: barmhartig. Maar de zin ervan is zo rijk, dat het niet uit ons taalgebruik mag verdwijnen. Je kunt het op twee manieren lezen. 'Barmhartig' kan warmhartig zijn. De betekenis is

duidelijk. Barmhartige mensen zijn mensen met een warm hart, een hart dat luistert en onderdak verschaft, een hart dat klopt voor de ander. Maar 'barmhartig' laat zich ook uitleggen als: hart hebbend voor wat arm is. Het correspondeert dan met het Latijnse 'misericordia'. Deze betekenis is wel het mooiste. Een betekenis, die de eerste trouwens volledig insluit. Een hart, dat klopt voor een ander, is per definitie een warm hart.

Barmhartig

Veel in deze wereld moet 'arm' worden genoemd. Talloze mensen zijn er beroerd aan toe: materieel, economisch, sociaal. En hoe groot is ook de psychische armoede. Hoe reageer je nu op al die armoede? Je kunt er koud onder blijven. Onaangedaan leef je je eigen leventje. Alsof je geen hart hebt. Innerlijk ben je leeg. Harteloos ben je. Of je wordt geraakt. Zo warm en zo menselijk als je bent, trek je het je aan. Je lijdt eronder. Heb je een hart, dan heb je ook handen. Concreet onderneem je iets om de miserie van die ander te verlichten. Een mens, die hart en handen heeft. Een completer en prachtiger mens is niet denkbaar.

Hans Bouma

verdiepende tekst

Wonen is een kunst geworden. Kent God daar ook iets van? Waarschijnlijk wel, als je ziet hoe hij de zwaluw haar nest laat bouwen, hoe hij de bijen en de mieren laat omspringen met ruimte. Dan zal Hij ook wel iets te vertellen hebben over de kunst van het menselijk wonen. Daarvoor zette Hij een meesterlijk scenario op. Hij weeft zijn bestaan naadloos aan het onze en aan die kleine, gewone mensen die niet aan onderdak geraken en aangewezen zijn op een stal van niemendal. Zo laat Hij ons zien waar het op aan komt. De kunst van het wonen zit van binnen. Zit hem niet in de kleurencombinatie of in de laatste nieuwe materialen. De kunst van het wonen zit hem in de ogen en in het hart. Daarmee bouw je een huis, een onderdak voor mekaar. Dat droomhuis van God heeft ook een maatschappelijke dimensie. God heeft de mens niet gemaakt om haveloos en dakloos door het leven te gaan. Geen mens is gemaakt om zonder vaste stek rond te dwalen in de naamloosheid van een stad. En geen kind mag geboren worden in een stal. Dat we van het wonen een cultuur hebben gemaakt is een fantastische vooruitgang, maar dat moet ons juist aanzetten om er alle mensen aan te laten deelnemen.

Manu Verhulst, *Neem en lees*, 36-37

gebed

bidden met psalm 63

*God, mijn God, naar U blijf ik zoeken,
mijn ziel dorst van verlangen naar U.*

God, mijn God, naar U blijf ik zoeken,
mijn ziel dorst van verlangen naar U;
al wat ik ben smacht naar U
in een troosteloos dor land zonder water.

Hoe zag ik in de tempel op U,
om uw macht te ontwaren, uw grootheid:
uw genade gaat boven dit leven.
En mijn lippen spraken uw lof.

Kon ik zo heel mijn leven U prijzen,
uw naam noemen, de handen geheven:
kracht vind ik als door kostelijke spijs,
jubelend ligt mij uw naam op de lippen.

Wart Gij niet immer mijn hulp?
Onder uwer vleugelen schaduw
heb ik mijn jubel gezongen:
U zoekt mijn hart – U hangt het aan.
Uw hand zal mij vast blijven houden.

Eer zij de heerlijkheid Gods:
Vader, Zoon en heilige Geest.
Zo was het in den beginne,
zo zij het thans en voor immer;
tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

scan bovenstaande QR-code en bid psalm 63 samen met de monniken van de Sint-Sixtusabdij in Westvleteren.

God, U zoekt mijn hart.
U bent de bron.
U komt naar me toe.
Uw hand laat me nooit los.

God, mijn hart zoekt U.
Ik dorst naar U.
Ik verlang om U te zien.
Ik strek mijn handen naar U uit.
Amen.